

Formanden: Sammen med denne sag foretages den under næste punkt på dagsordenen opførte sag, nemlig:

Første behandling af forslag til lov om konsolidering af visse betalingsmellemværender med udlandet.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 5597; fremsættelsen findes i tidenden sp. 2507).

Forslagene sattes til forhandling.

H. C. Hansen: Jeg skal ingen bemærkninger gøre om de to forslag, der er forelagt her, hverken om forslaget til rigsdagsbeslutning om ratificering af overenskomsten om oprettelse af en europæisk betalingsunion eller forslaget til lov om konsolidering af visse betalingsmellemværender med udlandet. Jeg skal indskrænke mig til her at anbefale disse to forslag til vedtagelse, og jeg skal gøre det med den motivering, at vi jo i mit partis regeringsperiode har forberedt Danmarks stilling til de to spørgsmål, som her er til behandling. Vi er allesammen på det rene med, at de regler, der er opstillet vedrørende den europæiske betalingsunion, er resultatet af forskellige staters ofte modstridende interesser. Vi er klar over, at der er tale om et kompromis her, et krompromis, som vi måske kunne have ønsket noget gunstigere for vort eget vedkommende, men derom er ikke megen diskussion rimelig i øjeblikket, så jeg skal derfor anbefale de to forslag til vedtagelse.

Jeg har imidlertid en enkelt bemærkning, som jeg gerne vil tillade mig at gøre ved denne lejlighed af den grund, at det tangerer de spørgsmål, der er til behandling, og yderligere af den grund, at jeg til morgen har set forholdet omtalt i „Berlingske Tidende“. Jeg tænker på de forhandlinger, som nu i morgen og på lørdag skal begynde i samarbejdsorganisationen i Paris, og som i hvert fald efter det referat, der findes i „Berlingske Tidende“ i dag, skal behandle problemer, der har vidtrækkende betydning for dansk økonomi. Vi har ikke haft nogen drøftelse i rigsdagens vareforsyningsudvalg af disse spørgsmål. Jeg ved også udmærket, at det kan være tvivl underkastet, om det er den højtærede finansminister eller måske den højtærede handelsminister, der skulle udtale sig. Jeg håber, at den højtærede finansminister vil være i stand til at give mig en besvarelse.

Det synes nemlig at fremgå af de meddelelser, der er fremme, at der nu er tale om en behandling af den fællesliste for liberalisering, som på tidligere tidspunkter har været genstand for drøftelse, og såvidt

jeg kan vurdere tingene, og såfremt da de referater, der er fremme i pressen, er korrekte, synes vi her at stå overfor et spørgsmål af meget vidtrækkende betydning for os herhjemme, og også af den grund har jeg ønsket her i tinget at berøre spørgsmålet. De liberaliseringsbestemmelser, man dér stiler henimod, synes at være en forlængelse af de bestemmelser, vi tidligere med megen styrke har ment at måtte vende os imod fra dansk side, fordi vigtige varer af interesse for Danmark er holdt ude fra en sådan fællesliste, medens til gengæld meget vigtige varer med hensyn til vor import er omfattet af listen. Jeg har, efter at jeg har set morgenbladene — eller morgenbladets — meddelelse om dette spørgsmål, forsøgt at orientere mig lidt om, hvordan erhvervsorganisationerne stiller sig, idet det er mig bekendt, at der i går har været afholdt et møde med disse. Jeg mener efter de oplysninger, jeg har fået, at vide, at erhvervsorganisationerne enstemmigt har understreget det overordentlig betænkelige i en dansk tilslutning til det, der her er tale om ved forhandlingen i Paris, nemlig fordi en fortsættelse af liberaliseringen efter de lister, her er på tale, må betyde en diskriminering af lande som Danmark og dermed øge den skævhed i samarbejdsorganisationens liberaliseringspolitik, som vi ofte har påtalt fra dansk side.

Jeg vil tillade mig at gå ud fra, men jeg beder om at få dette bekræftet, at også regeringen deler den stærke skepsis, som fra erhvervsorganisationerne ifølge min viden er kommet til udtryk. Jeg vil imidlertid gerne spørge regeringen, hvordan det forholder sig, og jeg vil også gerne henstille til regeringen, at den, inden en afgørelse fra dansk side med hensyn til en eventuel stillingtagen i samarbejdsorganisationen sker, vil foranledige, at hele spørgsmålet gøres til genstand for en drøftelse i rigsdagens vareforsyningsudvalg. Jeg er udmærket klar over, at de pågældende ministre tidsmæssigt og arbejdsmæssigt er stærkt ophængt; ellers ville jeg måske have ment mig berettiget til at kritisere, at vi ikke havde haft anledning på nuværende tidspunkt til en drøftelse af spørgsmålet i vareforsyningsudvalget. Men under alle omstændigheder vil jeg meget henstille, at spørgsmålet gøres til genstand for en forhandling med partierne i dette udvalg.

Jeg håber at få tilgivelse for, at dette spørgsmål er nævnt her i forbindelse med de to forslag, der foreligger til debat, men det er, såvidt jeg kan se, den eneste anledning, der bydes os til at nævne dette spørgs-